

The Studio #5

Wie jou kent krijgt de indruk dat de uit hout gesneden en met potlood getekende, intens ogende figuren zelfportretten voorstellen. Klopt dit?

Het zijn interne zelfportretten. Ik tracht de oprechte ervaring van binnenuit te tonen: het aanwezig zijn in een materiële wereld terwijl ik voor een groot deel mijzelf ervaar als een niet-lichamelijk, geestelijk en **energetisch** wezen. De mens en de wereld ervaar ik als **kruispunten** een tijdelijke samenkomst van energieën die na de dood onder invloed van allerlei andere energieën weer een nieuwe samenstelling krijgen en weer een nieuw kruispunt vormen. In dit proces zijn wij allen kwetsbaar. Deze kwetsbaarheid zie ik als een kracht.

Ik ben zoals de figuur $\pm$ met dat elastiekje: deze figuur vat het moment, tracht het nu te ervaren er bewust van te blijven, dit is heel intens en fragiel; het is zo weg. De werkelijkheid kwam van kleins af aan heel heftig binnen bij mij. Ik heb een enorme binnenwereld en de ervaring van de werkelijkheid, het in de wereld zijn, is een confronterend gevecht voor me. Via mijn pa die zijn pa heel jong verloor werd ik mij vroeg bewust van 'het er **zijn** en er niet meer **zijn**'. Dit is een mooie maar moeilijke gemoedstoestand. Deze hypersensitiviteit speelt een grote rol: wat is dat '**zijn**' eigenlijk en hoe kun je dit mogelijk beïnvloeden?

Het zorgt ervoor dat ik laagje voor laagje van mijzelf wil afpellen, tot op de kern, zodat ik mogelijk inzicht krijg in wat ik ben.

Ik voel mij zowel aanwezig, maar tevens ook niet.

Deze intense ervaringen zijn onderdeel van mij en mijn werk, dat is wat ik doe.

De symbolen in je werk verwijzen naar allerlei bronnen: christelijke iconografie, kosmologie, magie, occultisme en esoterie.

Ik voel me **verbonden met** zoekers, twijfelaars en denkers uit het **verleden en heden**. De beelden, voorstellingen en teksten die je ziet komen als vanzelf tot me. Ik gebruik daarvoor technieken die me in trance brengen, zoals hardlopen, intensief ademhalen, soms een dag vasten, mediteren, het intensief toepassen van flitslicht en ruis tijdens het werk op het atelier. Daarmee kom ik in een andere bewustzijnstoestand en zie ik, of liever, ontvang ik inzichten. Enkelen voor ik vervolgens verder uit.

Je voert in je installatie een soort rite/performance uit waarbij je als 'spreekbuis' fungeert. Met behulp van onder meer ruis en flitslicht probeer je jezelf en het aanwezige publiek zo een 'parallele wereld' in te voeren.

De scharnierende luiken of liever portalen tonen aan de ene zijde abstracte motieven bedoeld voor meditatie en fragiele figuratieve tekeningen aan de andere zijde. De hypnotiserende ervaring van beeld, flitslicht en ruis brengen mij en mogelijk ook de beschouwer in een andere toestand. Het geluid en flitslicht '**bevrijdt**' de tekeningen, abstracte motieven en de materie: alles gaat bewegen, leven, wordt energie: alles wordt trilling. Tijdens een ritueel zong en scandeerde ik naakt teksten en zette ik de portalen open, waarna de tekeningen van een kwetsbare binnenwereld zichtbaar werden. Als laatste sloeg ik met een hamer een gat in de muur. Met deze handeling verheerlijkte, bevroeg en daagde ik de **werkelijkheid** uit.

Onze wereld is een wereld van verschil, van dood en leven, van **transformatie**. Oprecht **jezelf** leren kennen is zeer belangrijk, anders is er nog meer strijd en lijden. Naar mijn idee is er uiteindelijk in de kern geen verschil en is alles Een.

Wat hoop je dat het publiek meekrijgt?

Dat ze zich herkennen, wellicht gekend voelen, als zoekende mens. Misschien meer vertrouwen op hun intuïtieve gevoelens en synchroniciteit in het leven en zoals ik: proberen zich **niet** te laten leiden door ego en angst, macht en controle. Het **universum spreekt**, alleen luisteren we meestal niet. Mijn werk en **boodschap** kan natuurlijk ook voor sommige mensen verontrustend of verwarrend werken.

Ik bewandel een pad vol van betekenis en ik ben ervan overtuigd: dit pad bewandelt iedereen. Ik kreeg ooit het vertrouwen dat alles op z'n plaats is ook al lijkt dit vaak niet zo; alles wat gebeurt móét er zijn! Ik herken mijn plek net zoals de boom in de natuur háár plek heeft en daar móét staan om deze werkelijkheid te ondergaan. Uiteindelijk is er in deze koorddans des levens geen vangnet, alleen richting (energie), en deze is chaotisch van aard. Leven **ontsnapt!**

Bovenstaande tekst is een bewerking van een gesprek tussen Antoine Berghs en Paula van den Bosch op 8 juni 2021.

Met dank aan tekst Mirjam Westen: 'All About **Change**. A rhythm of Thoughts' in gelijknamige tent. cat., Museum voor Moderne Kunst, Arnhem, 2001/2002.

Those who know you get the impression that the intense-looking figures carved out of wood and drawn in pencil are self-portraits. Is that right?

They're internal self-portraits. I try to show the genuine experience from the inside out: my presence in a material world, while I regard myself largely as a non-physical, spiritual and energetic being. I experience mankind and the world as intersections: a temporal gathering of energies that after death, under the influence of all sorts of other energies, gain a new composition and form a new intersection. In this process, we are all vulnerable, which I perceive as a strength.

I'm like the † figure with that small elastic band: this figure captures the moment, tries to experience the now and remain aware of it. That's very intense and fragile; it's gone in a moment.

From a very early age, I became intensely aware of reality. I have a vast inner world and the experience of reality – of being in the world – is a confrontational battle for me. Through my dad, who lost his dad when he was very young, I soon became aware of 'being there and no longer being there'. That's a beautiful yet difficult state of mind. This hypersensitivity plays a big role: what is 'being' exactly, and how might you be able to influence it?

It means that I want to peel off layer after layer of myself, down to the core, so that I might be able to gain insight into what I am. I feel like I'm here, but also not here.

These intense experiences are part of me and my work. It's what I do.

The symbols in your work refer to all sorts of sources: Christian iconography, cosmology, magic, occultism and esoterica.

I feel connected with searchers, doubters and thinkers from past and present. The sculptures, images and texts you see come to me of their own accord. I use techniques that put me in a trance, such as running, intensive

breathing, the occasional day of fasting, meditation and the intensive application of flashing light and noise while working in my studio. This transports me into another state of consciousness and I see – or rather receive – insights. Then I go on and work some of them out.

In your installation, you carry out a sort of rite/performance, in which you act as a 'messenger'. Aided by things like noise and flashing light, you try to take yourself and the audience into a 'parallel world'.

On one side, the hinged panels – or rather portals – show abstract motifs for the purpose of meditation, and on the other they show fragile figurative drawings. The hypnotic effect of image, flashing light and noise take me (and possibly the viewer) into another state. The noise and flashing light 'liberate' the drawings, abstract motifs and material: everything starts moving, living and becoming energy: everything becomes vibrational. During a ritual, I sang and chanted texts naked and opened the portals, after which the drawings of a vulnerable inner world became visible. Finally, I made a hole in the wall with a hammer. Through this action, I glorified, questioned and challenged reality.

Our world is a world of difference, of life and death, of transformation. It's very important to truly know your self, otherwise there's even more conflict and suffering. In my opinion, in the end there's essentially no difference and everything is One.

What do you hope the audience gets out of it?

That they identify themselves as, and maybe feel recognised as a person on a quest.

That they maybe trust more in their intuitive feelings and the synchronism in life, and – like me – try not to be led by ego and fear, power and control. The universe speaks; it's just that we don't

usually listen.

My work and message can, of course, have a disturbing or confusing effect on some people.

I'm following a path filled with meaning, and I'm convinced that everyone is following this path too. I once gained the confidence that everything is in its place, even though it often appears otherwise: everything that happens is meant to be there! I recognise my place, just as the tree has its place in nature and has to stand there in order to undergo reality. Ultimately, there is no safety net for this tightrope of life. There's only direction (energy), which is chaotic in nature.

Life escapes!

The text above is a transcript of a conversation between Antoine Berghs and Paula van den Bosch on 8 June 2021.

Thanks to Mirjam Westen's text: 'All About Change. A rhythm of Thoughts' in the accompanying exhibition catalogue, Museum voor Moderne Kunst, Arnhem, 2001/2002.

†, 1997, foto credits antoine berghs, Collectie Museum Arnhem / †, 1997, Photo: antoine berghs, Collection Museum Arnhem